

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Praedicatorum Friburgensium lector - Cod. Ettenheim-Münster 191

Weisser, Philipp

[S.l.], 1628-1929

Dubium sextum

[urn:nbn:de:bsz:31-117415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-117415)

extendere subitam, tunc tu in illo statu separatis fa,
 lesu nam et spau, ubi pat illa extendere, ideo dicta supra,
 extensio nem aptitudinalium non actualium esse
 räum futuram quantitatis, et ideo actualis exten,
 sio bene pot separari a quantitate non uero ap,
 titudinalis, ex quo patet ad arguta. |

Dubium Sextum
 Utrum Divisio Quanti-
 tatis in continuam et dis-
 cretam sit Generis in
 Species, Et quanam sint Pro-
 prietates Quantitatis?

Conclusio Prima
 Divisio Quantitatis in continua
 et discretam e generis in spes.

Hoc conito e gra aliquos recentiores q arbi-
 trant esse diuitem analogi in sua analogata,
 ut ex argtis infra soluendis patebit.
 Pro hoc gra nos conito nostra. Jlla

Illa sunt vera species quantitatis quae partibus
 partem nam quantitatis, illamque, quae habent et
 determinantur per varios gradus in ipsa specie
 quantitatis studiatos, sed quae quantitas continua
 et discreta partibus partem partem nam quantita-
 tis, partemque, illig quae habent per varios gradus. quae
 haec. Divisio erit generis in species. nam patet in
 anti resp. hanc et hanc. per vim. et in partibus
 quae partibus partem partem quantitatis quae existit
 in extensione partibus partem, patet. nam quae,
 una quantitas et extensio; et et quantitas
 discreta et extensio, ut sub partibus hanc se,
 competunt, et omnes proprietates quantitatis, quae
 et indivisibilis et mensurabilis. quae mi. vera quae
 ad ista partem. quae vero determinent partem
 quantitatis per aliquos gradus in ipso radice,
 hanc, hanc. Species et quantitas et extensio, sed aliam
 extensione hanc et quantitas continua, aliam
 vero quantitas discreta. quae vident aliquos
 gradus distinctos in ipsa specie quantitatis ra-
 dicatis. quae sequa patet, hanc omni. in quantitate
 continua partes extensa sunt continua et indivi-
 sibilis; in quantitate vero discreta partes sunt
 discreta et indivisibilis, vel inextensa, ut patet,
 in numero ternario; quae aliam extensio et in
 quantitate continua; et aliam in discreta.

Conclusio Secunda.

Quantitas completa est generis resp. quan-
 titatis continua et discreta.

Haec sententia perit et manent explicatae precedentibus.

P. v.

Pro, Illud e genus q pot de plurib spe differ
 rentib in q dicitur quantitas completa in eis pot
 hoc modo de gtnna et discreta, qo illo quod ne
 in genus rari: illam. ma: et gtnna patent. pte
 min: in pmiis q quantitas completa pot in q
 de gtnna et discreta quantitate patet. Quod
 si sigdem qd sit quantitas discreta vel gtnna
 recte ite q sit quantitas. qo. Quod vero dife
 ferant spe patet et. non n. solo numero differat
 cum habeant diversas distas ptes. qo differat
 spe. Et ha magis patebit infra in declaratione
 gtnna et discreta q quantitates, quaru nas et opas
 qlnedam dicitur seu descripti onibz sumy explica
 tur unde et est

Conclusio Tertia

Defio Quantitas
 tis Continua.

Quantitas continua definitur solummodo
 Quod sit extensus qdam, cuius partes
 copulantur termino eoi. Ut n. g. linea e
 quantitas continua cuius partes copulantur ter
 mino eoi sc: puncto. q terminus ite eoi qo
 debet esse finis unius partis, et principiu alterius.
 eto sermo de termino continuaturo fructus
 si n. sermo sit de termino in eoditio aut
 terminatus quae, ut e qm et ultimum pms
 tu in linea, ille non pot dici eoi terminus, sed
 potius singularis, qo tu se hnt in ordine ad unam
 partem; et hinc ete q terminus quantitates
 continua debeat esse qd in divisibile in quantis,
 fate existens; si n. esset ultimus divisibilis in
 non potest dici terminus, cum haberet adhuc
 aliquid aliud q terminus, et hoc in divisibile in
 lines

linea e punctu. in superficie, linea; in corpore
 superficies. Sed linea e divisibilis finitè,
 et e superficies, qd non potest dici eorū
 de eorū rāe e indivisibilitas. A. Lineam sicut
 e superficiem esse divisibilem manifestè, non
 potest in rāe terminari, in q̄ta se: ex linea
 e superficie componuntur certae partes quantitatis
 continua. licet in linea sicut se sit divisibilis ga
 e quantu, non tū divisibilis in q̄ta q̄stis
 hinc superficiem, sed sub hac rāe et hinc
 suam indivisibilitatem.

Hae quantitas continua solit dividi in successi-
 vā et eorū permanentem. Permanens e eorū
 q̄o partē simul existentē e copulandū hinc eorū
 et linea e quantitas e permanens, qd oēs eius par-
 tes simul existunt unita termino eorū. Quan-
 titas successiva e illa cuius partes copulandū
 termino eorū, sed non simul existunt, ut longi-
 tudinis e quantitas successiva cuius partes p̄teritum
 nempe, p̄sens et futurū copulandū termino eorū
 in spāti sē: p̄ q̄ momento; sed tū non simul eorū,
 sunt, hoc e eodem hinc, sed una pars precedit
 alteri imo t̄p̄a sunt et motui repugnat
 tū partes simul existentes qd ex sua essētia e
 eis successivū de cuius rāe e hinc partes sibi
 invicem succedentes, q̄a quantitas continua e ma-
 nus dividit rursū in lineā, superficiem, et cor-
 pus. Linea e extensio q̄dam habens longitudi-
 nem sine latitudine et p̄funditate. Superficies
 e extensio habens latitudinem et longitudinem,
 carens a p̄funditate.

corp̄g,

hinc ga: continua.
 Quantitas q̄tis,
 una permanentis.

Quant: successiva.
 na.

Alia hinc qua.
 Conti: e permanentis.

Linea q̄ d.
 superficies q̄ d.

aliqua substantia se, sed non ad aliud quum ad
 hoc p[ro]p[ri]o. go erit nem p[ro]p[ri]o subalterna illig.
 p[ro]p[ri]o mai: numeri & g[en]e[ra]l[is] r[ati]o: ternarii aut
 quaternarii, go erit ons q[ui] se completu. g[en]e[ra]l[is]
 ista p[ro]p[ri]e. Im p[ro]p[ri]o. Orat nam e q[ui] se extensa
 go non potest esse p[ro]p[ri]o g[en]e[ra]l[is]itatis, g[en]e[ra]l[is] p[ro]p[ri]e
 p[ro]p[ri]o and. p[ro]p[ri]e omis sunt extensa ad extensa,
 nem ip[s]i[us] motu p[ro]p[ri]e, go non sunt q[ui] se exten,
 go. Utique tu et sentia e p[ro]p[ri]e, unde q[ui] magis
 placuit defendi poterit.

Conclusio Quinta.

Quinq; assignari solent Proprie-
 tates Quantitatis.

1a Quantitati nihil e contrarium.
 hinc p[ro]p[ri]etas non p[ro]venit g[en]e[ra]l[is]itatis q[ui] modo
 unit et completu p[ro]p[ri]e ut forma in su e.
 contra hinc p[ro]p[ri]etas e linea, q[ui] non g[en]e[ra]l[is]itatis
 alteri linea, nec trilinea, triculita, cum se
 mutuo ab eodem p[ro]p[ri]o non expellunt q[ui] tu ea,
 p[ro]p[ri]e r[ati]o ad vera g[en]e[ra]l[is]itatis.

2a Quantitas non suscipit magis et minus.
 p[ro]p[ri]e. suscipit magis et minus e intendi et remitti,
 hi in eodem p[ro]p[ri]o, sed intendi et remitti tu g[en]e[ra]l[is]
 mit g[en]e[ra]l[is]itatis, go non erit p[ro]p[ri]e g[en]e[ra]l[is]itatis.
 Et hinc p[ro]p[ri]etas et non p[ro]venit g[en]e[ra]l[is]itatis
 p[ro]p[ri]e modo, cum et g[en]e[ra]l[is]itatis p[ro]p[ri]e.

3a Proprietas e, q[ui] p[ro]p[ri]e g[en]e[ra]l[is]itatis aliqua
 sicut e g[en]e[ra]l[is]itatis, et in g[en]e[ra]l[is]itatis; nam duo hinc
 na du g[en]e[ra]l[is]itatis go tunc g[en]e[ra]l[is]itatis extensorem
 et

5. Proprietates
 Quantitatis.

1a.
 Nihil esse con-
 trarium quanti.

2a.
 Non suscipit
 magis et minus.

3a.
 Equatio et magis,
 g[en]e[ra]l[is]itatis p[ro]p[ri]e et
 similitudinarie
 sumpta.

Equalitas sumit
dupliciter.
i. proprie.

2. metaphoricè.

Et dicitur actus tunc aequalis, quia eam hanc sunt
aequalia; et hanc tunc aequalia quia motus sunt
aequalis, et motus tunc aequalis quia spatia sunt
aequalia. Haec proprietas ut melius intelligatur
notandum est ex Caricantur aequalitatem sumi duplici-
titer. Primum ut distinguitur quia similitudine,
et sicut relatum unius quod ad aliud quod tunc
negativam exceptio hinc et inde; et sic sequitur quod
suntent et a proprietas illig. Alio modo sumit
aequalitatem metaphoricè per ut relatum est quod
facta si similitudo, et nihil est aliud quam relatum
unius se habentis ad motum quod, ad aliud se
habens per motum quantum tunc negativam exceptio
hinc et inde; et sic aequalitas sequitur quantitatis,
semper similitudine dicitur nempe quantitate
mixtum de qua supra 690. Et ex hoc nota-
bili facit ut solus tunc arguta quod fieri solent quia
hanc proprietatem quod, tunc tunc, competit quod
tunc quod modo ut eis verba clare indicant
si tunc de aequalitate intelligatur, vel inaequalitatem,
se proprie sumpta, et tunc ad aliquam dicitur,
an ipsa relatio aequalitatis vel inaequalitatis
sit proprietas quantitatis, an potius fundamen-
tum huius relatio tunc Caricantur in dicitur ipsa
relatio esse proprietas quantitatis. Alii non
dicunt aptitudinem esse fundamentum ad
habendum aequalem vel inaequalem extensionem ad proprietatem
quantitatis; et hi auctores magis placent, differtur ista proprietas
sumpta

in eodem loco. & in comprehensibilitate eius ex in
 quantitate sine utilitate necesse saluberrimis
 de qua inpenetrabilitate plura alibi.

Obi cics prima spes non potest dici de altera
 sed quantitas discreta per de ybinua, go non
 sunt dua spes. et quod illa per hinc non est
 generis in spes. mai: patet, qd una spes sunt
 estiter opposita, go negantur de se inuicem
 dici. patet min: de lineis qd sunt quantitas,
 longitudo dr qd sunt 10. vel 5. sed hic numerus
 est quantitas discreta, go illa per de ybinua
 R. Dicitur mai: non potest dici estiter quod
 mai: de nominatiue negr mai: extra hinc
 rei clarum habemus in 5. unitate qd sunt vera
 spes unitas, et in ^{unitate} unitate, qd dr spes, per de 10,
 genere se: qd sit spes.

Obi cics 20. Nulla spes potest fieri ex alia,
 sed quantitas discreta fit ex quantitate con-
 tinua. go non sunt dua spes. mai: patet in
 atq; specie, non n. hoc potest fieri ex eque mixto
 ex diuisio ybinui resultat numerus, et eade
 anima y numerus fit ex diuisio ybinui. go
 quantitas discreta fit ex y unitate ybinui.
 R. Dicitur mai: nulla spes potest fieri ex alia
 scilicet quod mai: matter negr mai: sunt
 numerus, hoc namq; qd spes differat ab ea a lineis
 fit a binario, non scilicet, sed matter.

Dices

Dices sed si distincta quantitas multorum et
 ex pluribus et quantitas prae potest de pluribus
 quam de distincta. Et quantitas in eis non
 habet rationem generis recipi: quantitates plurimas
 et distinctas, quae generi non potest per prae et postquam.
 Et distinctio per se generis, et potest per prae de gen-
 eris, multiter quoad generis, multiter recipi
 generis. Et hinc negatis et ultimis generis
 quae ut aliis ordinat in ratione generis, dicitur multiter
 potest per prae et postquam haec est forma formam,
 ut potest in ratione recipi: potest et recipi deus.
 Potest et dici ad unum numerum et se non fieri
 ex tunc pluribus, sed tunc et acci deus et potest
 in numero ratione et non nisi fieri ex tunc
 generis. alia ratio et fieri sed deus generis
 haec quantitas in se recipi potest in ratione
 unum tunc deus et pluribus et quantitas in ratione
 recipi sed deus. An quantitas si: distincta et
 ratio et potest an tunc ratione recipi, hinc
 deus et. Et. quantitates distinctas generis multiter
 et potest. potest. quae quantitas et potest et potest
 deus et deus potest et potest. Et deus et deus
 generis multiter. et quae ratio in se recipi potest
 tunc inter se, et deus distinctam generis hinc
 intelligitur, distinctus deus deus generis distinctos
 generis.
 Et. quantitates non tunc multiter, sed et
 realiter distinctas in ratione. potest haec ratio ratione
 illa distinctam generis realiter et ut non recipi potest generis
 vel

vel quoniam unum potest existere sine alia in ratione; sed quoniam
 illas potest separari a potentia et separari ab illa a se in
 ratione nam quod distinguuntur realiter ut illa. man-
 nunt certas nec in omni distinctione signum distinctionis
 realiter potest separari quia separatio unius ab alio in parte
 rei. nisi potest in factu necessitate contra. di-
 stinctionem secundum potentiam per se quibus mirabiliter in
 substantiam eorum tunc remanente sola quantitas
 et quantitas cum aliis acci deest. quod quantitas
 potest separari ex se a potentia et quod distinguuntur
 realiter ab illa, et hanc de quantitate dicta
 sufficiant.

Dubium Septimum.
 Vtrum Relatio con-
 stituat distinctum ge-
 nus entis; et quæ conditio-
 nes requirantur ad Re-
 lationem prædicamentalem

Sensu